

Mál nr. 166/2005

**M
og
vátryggingafélagið X**

Ágreiningur um rétt til endurupptöku ákvörðunar bóta fyrir líkamstjón.

Gögn.

1. Málskot móttakið 7.9.2005.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna.
3. Matsgerð tveggja lækna, A og B, dags. 22.4.2003.
4. Fullnaðaruppgjör og skaðabótakvittun, dags. 14.7.2003.
5. Álitsgerð örorkunefndar, dags. 25.5.2004.
6. Bréf vátryggingafélagisins X, dags. 14.1., 9.7, og 12.10.2004, og 19.9.2005.

Málsatvik.

Þann 7.6.2000 slasaðist málskotsaðili (hér eftir nefnd M), þá 20 ára gömul, á hægri hendi, er hún vann við að þrifa hnoðvél. Bótaábyrgð var viðurkennd af hálfu vinnuveitanda hennar og vátryggjanda hans, vátryggingafélagsins X.

Með matsgerð tveggja lækna, A og B, dags. 22.4.2003, voru metnar varanlegar afleiðingar M af völdum slyssins. Er matið var framkvæmt var M í fæðingarorlofi með sex vikna gamalt barn, en á meðgöngu og fram í 27. viku hafði hún unnið í eldhúsi á dvalarheimili fyrir aldraða. Hafði hún verið í 80% starfshlutfalli, en ekki meira vegna veikinda eldra barns. Í matsgerðinni, kafla er nefnist samantekt og álit, kemur fram að M hafi ekki fengið neina ákveðna meðferð eftir slysið. Hún virðist ekki hafa misst úr vinnu eða þurft að minnka starfshlutfall vegna áverka sem hún hlaut í slysinu. Það sem matsmenn kveða að liggi til grundvallar mati þeirra er að um sé að ræða merkjanlega hreyfiskerðingu í úlnlið og álagstengd óþægindi. Óþægindin munu þó ekki draga úr vinnugetu eða minnka getu hennar til tekjuöflunar í framtíðinni. Var niðurstaða þeirra að heilsufar hafi orðið stöðugt einum mánuði eftir slysið, varanlegur miski væri 5%, en varanleg örorka engin.

Þann 14.7.2003 var líkamsjón M svo gert upp á grundvelli matsgerðarinnar. Var tekið við bótunum af hálfu M sem fullnaðaruppgjóri án fyrirvara, bæði úr samningsbundinni slysatryggingu launþega og frjálsri ábyrgðartryggingu vinnuveitandans samkvæmt ákvæðum skaðabótalaga nr. 50/1993 með síðari breytingum.

Með beiðni, dags. 10.2.2004, var af hálfu M farið þess á leit við örorkunefnd að afleiðingar slyssins yrðu metnar að nýju. Í álitsgerð örorkunefndar, sem er dags. 25.5.2004, eru tilgreind þau gögn sem fylgdu matsbeiðni. Er þar getið tveggja vottorða heilsugæslulæknis, dags. 1.3.2002 og 14.11.2003. Kemur þar m.a. fram að M hafi leitað til heimilislæknis þann 28.6.2000 og þá hafi hún átt í erfiðleikum með að beita handleggnum auk þess sem fannst fyrir vel þreifanlegu þykkildi. Ákveðið var að sjá til, en síðan komi fram að M hafi seinna verið vísað til sjúkrahjálfunarmeðferðar vegna vaxandi óþæginda. Þá lá fyrir örorkunefnd nóta frá lækni, sérfræðingi í bæklunarskurðlækningum, dags. 3.11.2003, þar sem segir m.a.: "Sjúklingur er verulega aum þegar hún extenderar af krafti á móti mótstöðu í dig. III, IV og V, sérstaklega í dig. III og IV, þá er hún einnig helaum við extension móti mótstöðu í ECRL og ECRB."

Í niðurstöðukafla álitsgerðarinnar kemur fram að M segist hafa daglega verki, bæði í hvíld og einnig við áreynslu, og leiði verk fram í IV. og V. fingur hægri handar, sem stundum séu dofnir. Hún finni mest til við eftir áreynslu og hafi auk þess átt í erfiðleikum með að skrifa og

vinna við tölvu, kveðst hún af þessum sökum hafa lagt á hilluna áform um frekara nám, en hún sé aðeins grunnskólagengin. Við skoðun hjá nefndinni hafi komið í ljós nokkur hreyfiskerðing í hægri úlnlið, en einnig skyntruflun ölnarmegin í hægri hendi og eykst dofi við þrýsting á ölnartaug við hægri úlnlið. Taldi nefndin að afleiðingar slyssins muni, þegar fram líða stundir, draga úr möguleikum M til að afla vinnutekna. Var álit nefndarinnar að M hafi ekki getað vænst frekari bata af afleiðingum slyssins eftir 1.9.2000. Varanlegur miski af völdum slyssins var metinn 8% og varanleg örorka var metin 5%.

M hefur farið fram á endurupptöku bótamálsins, sbr. 11. gr. skaðabótalaga. Þegar hún fór í fyrra matið hafði hún ekki stundað fulla vinnu eftir slysið vegna veikinda barns og eigin veikinda á meðgöngu. Eftir að hún fór að stunda vinnu versnuðu einkenni hennar til muna. Hún hafi reynt að starfa sem dagmóðir, en orðið að hætta því. Með álitssgerð örorkunefndar hafi verið gerðar breytingar á fjórum liðum af fimm, þ. á m. hafi varanlegur miski hækkað úr 5% í 8% og varanleg hækkað úr því að vera engin í 5%. Í tilviki þessu sé því um að ræða verulegar breytingar.

X hefur hafnað beiðni M um endurupptöku. Telur félagið að hækkun varanlegs miska um 3% (úr 5% í 8%) og 5% varanlega örorku ekki fela í sér verulega ófyrirsjáanlega versnun í skilningi skaðabótalaga.

Álit.

Samkvæmt 11. gr. skaðabótalaga er heimilt að taka upp að nýju ákvörðun um bætur fyrir varanlegan miska eða örorkubætur að fullnægðu því skilyrði að ófyrirsjáanlegar breytingar hafi orðið á heilsu tjónþola þannig að ætla megi að miskastig eða örorkustig sé verulega hærra en áður var talið. Þegar litið er til heilsu M eftir slysið eins og henni er lýst annars vegar í matsgerð þeirra A og B og hins vegar í álitssgerð örorkunefndar verður að ætla að heilsa M hafi versnað nokkuð á þeim 13 mánuðum sem liðu milli þess að mötin voru framkvæmd. Það fær einnig stoð í fyrrgreindum vottorðum heilsugæslulæknisins og bæklunarskurðlæknisins að breytingar hafi orðið á heilsu hennar á nefndu tímabili. Er helst að sjá að breytingar þessar hafi orðið í kjölfar þess að M hóf að nýju störf utan heimilis. Með því að heilsufarsbreytingar þessar hafa leitt til þess að varanleg örorka er metin 5% í stað þess að vera engin, eins og fyrri matsgerð sagði til um, verður að telja að verulegar breytingar hafi orðið á varanlegri örorku í tilviki M. Verður því að fallast á það með henni að skilyrði endurupptöku séu fyrir hendi.

Niðurstaða.

Taka ber til greina kröfu M um endurupptöku skaðabótamáls gagnvart vátryggingafélaginu X vegna afleiðinga slyss þann 7.6.2000.

Reykjavík, 11. október 2005.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.